Я плакав у сні, мені снилася мрія:
Десь ніби я пташка, лечу уві сні —
А долом сія Україна квітками,
Красується вільна, своя, у весні!
Я з радости плакав у сні...

Я плакав у сні, мені снилася слава:
Десь ніби я в трумні, сміюся у сні,
А там, на горі, Україна співає,
А світ весь за нею складає пісні...
І ревне ридав я у сні!

Проснувся в сльозах я і ревне заплакав:
Всі люди побачать, здавалось мені,
Вільну Україну! А я ще невольник! —
Останній невольник — умру навесні...
І хлинули сльози рясні!